

Esmâ Koçer Ayhan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

26.10.2022

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

()

Eserleri:

Anne

Toprakta aksini görmek ne fevkalade bir durum.

Bu aynada gördüğün akse benzemez.

Yalancı bir tebessüm yoktur toprakta gördüğün aks-inin yüzünde. Mazinin ve istikbalin en ince noktasına kadar, her ayrıntı yüzünün hatlarında mevcuttur. Bakarsın mütemadiyen mazinin ve istikbalin asırlardır değişmeyen resmine. Annem; gözlerimde düğümlenen soğuk çığlıkların temel taşı. Ona toprak gözüyle bakmak ne müthiş. Muhal diyor insan kendi kendine, muhal. Lakin çekilen ızdırabın gerçekler üzerinde etkisi yok. Belki ben, belkide o. Hangimizin aynasıyla daha önce yüzleşeceğini kim bilebilir? İradenin gökkubbesinde yankısını bulurken hakikat, güneşin elleri sarsın perçemlerimi, bir sabah bir cennet bahçesinde bulayım annemi. annelerin en güzelini. Gonca güller açsın çakır gözlerinde, nahif parmakları sarsın en kutsal emaneti, o dalarken aynasıyla esrarlı bir uykuya, bu can açsın gözlerini güneşin ziyasıyla. Uzansın ince ruhu yere boylu boyunca ve akıtsın gözyaşlarını anasının koynuna. Anne... ölümün diriliş, dirilişin ebedi, ebediyetin rahmetle kuşatılsın. Sen cennet hatunu, sen peygamber yari, sen rahmanın sevdiği ol. Anne... İmanla yaşa, imanla ebedi ol, imanla çık huzura. Allahın rahmeti heran üzerine olsun. AMİN.

Esmâ Koçer Ayhan

Aşık'ı nalan

Aşık'ı nalanım
Dokununca ruhum firakına,
yanarım.
Sarılıp özlemine ey cananım
Geçerim bu candan
Varlığına kurbanım.

12 mayıs 2016

Esmâ Koçer Ayhan

Aşk dilencinim

İnadına açıyorum ellerimi
Ve senden aşk dileniyorum.

Cilveli anların peşi sıra koşuyor zaman
Askerler mahmuzlarıyla not düşüyor
Bir bir kayıyor gözlerinden hayatın
İri İri bakan ruhlar

Senden aşk dileniyorum
Hayatın efendisi
Merhametsiz anlara değil
Seni unutmuş hiçliğe değil
Sana açıyorum yüreğimi
Lütfen içine aşkından koy
Ki
Görmesin gözüm
Senden başka hiçbir şeyi.

Esmâ Koçer Ayhan

Aşk Sensin

Aşkın adı sen
Sensin yeryüzünü donatan yeşil
Semayı saran ışık
Alemlerin güneşi
Atomun enerjisi.

Sen, gönlümün gözyaşı
Dinmeyen sızım
Sol yanım'ın felci.

Sensin ekmeğim,aşım
Gönlümdeki telaşım
pervanesiyim aşkın.

Seni sensiz ne bileyim
Hasretinle yıkanır ruhum
Yüreğimi genişleten yağmursun.
Yağ!
Yıka kuruyan coğrafyayı
Merhametin yeşertsin
Kuruyan topraklarımı.

Sen aşksın,
Terbiye edenim
Melîkim ,Mâlikimsin
Herşeydin,herşeydesin
Seninle çarpan kalbim
Lutfet,
Senle huzura ersin.

16 Eylül 2021

Esmâ Koçer Ayhan

Bulamaç

Gözüm göremez oldu sanki
Yazıları tekrar tekrar okuyorum
Gözlükleri zihnime mi takmalıyım
Yoo
Cümleler acımasızca zihnimi kemiriyor
Bir daha okuyorum
Bir daha ve bir daha
An içinde unutuyorum
Gayemi, sebebini
Neden!
An,zihnime zulüm sanki
Gitmeliyim diyorum,
Nereye?
Okumalıyım!
Neyi?
Ah
Girdaplar içinde bir تنها bulamayan başım
Dur
Yeterince dönüyor dünya
Şende dönme ne olur
İnsanlar ,anlaşılması zor kitaplar
Karışıkça karışıyorlar
Yetişemiyorum.
Bulamaç seven var mı?

Esmâ Koçer Ayhan

Dağlara

Dağlara ey acısı perçinlenmiş yüreğim dağlara
Günah kokan şehirlere elveda
Salkım salkım sevda açan yüreğim
Gecenin alacasında gür bir ateş başında.
Semaya dikilen nazarlarınla
Toprağı sula

Dağlara ey sevdası yangın yeri dağlara
Kaçalım günah kokan kaldırımlardan
Gecesi ziyan gündüzü harab olmuş sokaklardan
Bir avuç iman ve tufan yeri özleminle
Dağlara!

Dumanlı başımı alıp koynuma
Sıyrılıp vefasız dünyanın kollarından
Tutulalım nazarlarına ebedi aşkın.
Hasret kokan yamaçlarında dağların
Yarıp yüreğimi orta yerinden ya rab
Sunuyorum varlığına
Tüket bu kulunu ilahi
Aşkınin yangınında.

Esmâ Koçer Ayhan

Efendim

Çakılı kaldım yüreğinde hasretin
özlemek azığım, firak vuslatım oldu
hasretin gürbüz saçlarına dolandı ruhum
sıyrılıpta özünden bu acımasız sancının
gelemiyorum.

İçimde kocaman bir karadelik
çekiyor içine ömrümü!
yalnızlığım delice kırbaçlıyor ruhumu
yığınlar sessiz
yığınlar sensiz efendim

hayatın en güzel bilmecesi
bildim seni
lakin uzağım uzaksın efendim.

yakıyor hasretin yüreğimi
hasretin kor
hasretin humma ateşi.

İstemem senden gayrı dost gayrı efendi
kıtmirin olmaya talibim
gayrı azad eyleme beni
sultanım, mürşidim, canım efendim.

Esmâ Koçer Ayhan

En Sevgiliye

yansın ruhum aşk saçan gözlerinin hasretiyle
yansın ve yansın ruhum ötelerden gelen sesinle
senin aşkın varsa her şey var
senin nurun varsa her şey var
yangın yeri yüreğim ey yar.

hüznün alevli saçlarına tutunmuş savrulmakta ruhum
sana gelen yolda mecnunum
tükenmek bilmeyen yolların esiriyim
özlemim,vuslatım,hasretimsin ya resulallah.

kimsesiz yığınlar içinde biçareyim
gözyaşlarım ruhumu ıslatmakta
yağmur misali
senden uzakta geçen her günüm ziyan
ayağının türabıyım ey resul tükenmekteyim.

sebilim,hayat ışığım,güneşim ey sevgili
acıyor yüreğim
her sabah karanlıkları boğarken güneş
her çiçek dikerken bakışlarını ışığa
nurum,sensizlik çöllerinde divaneyim.

gül kokan ellerini uzatsan hasta ruhuma
varlığında yitirip benliğimi
aşkınla eriyeyim yâr,
mübarek saçlarının her bir teline kurbanım
esirinim,kıtmirinim ya resulallah.

Esmâ Koçer Ayhan

Firari Sevdđim

Sevdanı sarıpta ruhuma
her saat başı koklarım
aklımın firari sevdiği
her yanımda seni ararım

yüreğim şakırdayan sular da,
seller misali zaman çemberindeyim.
döner belalı başım
sevdan hakikat
ben senin yanlış dediğin yerdeyim.

tutup saçlarından zamanı
okkalı bir feryatla haykırsam yüzüne
dur diye.
Aciz düşen yüreğime haykırmalı sevdiğim
gel ey garip
ben zamanın ötesindeyim.

İniltili hayatın bitmez çırpınışları
gözyaşı ruhuma pervane
döner durur hummalı başım
secdem alemlerin rabbine.

Esm a Koçer Ayhan

Gariplik

Bir garip haldedir aynalar
Rüyalar gözlerimde kilitli
Mahkumdur sözlerime her bakış
Ve yüreğim!
Asra bedel sevdalara çevrili.

Esmâ Koçer Ayhan

Gelen olmaz mı

Gölgesine meftun kibirli edasında
Meçhule haykırsam ey!
Sanmam,döner mi çılgılım
Dipsiz kuyulardan.

Gölgeler gölgeler
Mihenk taşımda
Salarım nazarımı
Gören olmaz mı
Bir yüceye akar
Narin telaşım
Ruhuma dokunup
Gelen olmaz mı

Savrulur rüyalar
Birer birer
Dağılır telaşım
İklımim fena
Sanıyorum tüm varlık
Varlığından haberdar
Yoksa
Bu divanelik
Bu ölüm niye.

Geceler ak geceler soğuk
Gönlüme dokunur rahmet yellerin
Korkmadan tevhide bir ömür boyu
Sarılıpta dostlar
Kalmalar niye.

Esmā Koçer Ayhan

Hepimiz ölecek yaştayız

Hepimiz ölecek yaştayız,sayki geldi ecelin ,kundakta bebeğin,ocakta yemeğin,işte erkeğin,okulda evladın,bankada paran,kapıda araban boynu bükük arkandan bakakaldı hepsi,ömür dediğin koca bir yalan.

Hepimiz ölecek yaştayız.Tasası hayatın yüreğimizi tüketir,öfke, kin, nefret hayatın dışına iter bizi.Hayata dışardan bakmamız gerekirken anlamsızlıkların içinde buluruz kendimizi.Korkarız ölümden lakin uzağında yaşarız,ölecek yaştayız ancak hiç ölmeyecekmişcesine sever,harcar,aldatırız.

Türlü zevklerin deryasına dalıp özünü yitiren beden kafesindeki cânım ölüm var!
Sıyrılinca ruhum aciz bedenimden,onca kahkaha onca zevk gülünce arkamdan ahmaklığıma,sırıtsada dünya kayboluşuma,yi ten gitti artık ölüm var!
Solar ruhum,karanlık dehlizlerde kalırım,olumsuz ne var idiye hayat denen sonlu eylemde,

Neye döndüysem arkamı,gözüme bakıp gözyaşı dökmede
Neye sunduysam varlığımı,engerek yılanı olup sokar ruhumu.

Bildim ölüm var.

Hayatın ne içindeyim ne dışında,ne kıyısında ne de ortasında yaradana sığınıp her yaşımda,bilirim ölecek yaştayım daima.

Esmâ Koçer Ayhan

Hüzünlü Yanım

Ey uğultusunu yüreğine gömen şehir
Işıklarınla akıllar almaktasın
Bakınca parıltılı çehrene
Yüzler gülüyor
Fikir hudutsuz coğrafyalarda seyyah.
Hangi hanende düğün
Hangi hanende hüzün var.

Kim hangi melteminde buldu kendini
Kim hangi kasırganda yitirdi benliğini
Gözlerim gözlerine değince
Doluyor yüreğime hıçkırıkların
Savurmak istiyorum çığlıklarını
En mahrem yamaçlarından dağların

Ey yağmurları kuruyan şehir !
Deryada susuz
Çölde güneşsiz kalan ruhları
Bırak yamaçlarından dağların
Kır kelepçelerini sahte ışıkların
Silkin ve yıkan denizinde Rahman'ın
Helalleşelim gel
Ey benim hüzünlü yanım.

27.02.2021

Esmâ Koçer Ayhan

Kelimeler

Yorgunum
Uyuşmuş hislerim
Kafam dumanlı
Gece yarısını geçerken saat
Umutlarımı kemiriyor zaman
Korku en تنها yerleri istila ediyor
Umut yitirdi yolunu karanlıkta
Bir çıkıverse güneş
Dinecek kabuslar
Ve düşler
yerlerini bulacak

Sözler miferini giymiş asker
Savaş meydanı yiğitlerini bekler
Ah bir doğsa güneş
Sussa cümleler
Dudaklar vursa kapılarına kilit
Kopmaşa kıyametler
Bir doğsa güneş
Ve sussa tüm kelimeler.

Mart 2017

Esmâ Koçer Ayhan

Leyla

Seherin gözlerinde saklıdır leyla
buğulu, sisli
güneşin müjdesi bakışlarında
yolların hafızası dokununca ruhuma
gül kokusuyla çağırır beni leyla.
Gitmeler kalmalar soyut imgelerden ibaret
Leyla hakikat taa ciğerime kadar
atom zerrecikleri leyla diye uçuşur
dökülen her yağmur tanesi gözyaşlarıdır aşkın
savuşur gölgeler ara sokaklardan
aşkını arza çağlar semalar
arz inler leyla diye.

Kara gözlerinde gecenin
yalancı sevdalara gebedir yokluk
sarmalarken beyhude aşklar
sarhoş aşıklarını
gölgeler salarken zehrini hiçliğin damarlara
aman leylam
çekme ruhumdan ellerini.

ocak 2016

Esmâ Koçer Ayhan

Resule özlem

Yanıyor gözleri sevdanın
hasta yatağında yatıyor ruhlar
vicdan,kilitli kapılar ardında mahkum
ve saatler
durmadan feryad ediyor.

yüreğim göğüs kafesimi zorlamada
sanki çıksa
zaman dirilecek
ve yarılsa yüreğim
tüm gözler sevdayı görecek.

Sevdan alev alev
dolaşiyor yürekleri ya resulallah
yürekler suskun
yürekler ölü

Kurbanım sana,
hasret kokan yollarına ya resulallah
bir bakışına bin can feda
hasta gönlüme şifa
vuslatım ol ya resulallah

Esmâ Koçer Ayhan

Ruhumun dinlendiđi sevdiğim

Boşlukta sallanmak ne fena
Işığa bakıpta umarsızlaşmak
İçinin duvarlarını karalamak
Yol bilmediđindir aslında
Yaşlanmak duyduklarındır
Yürüyerek varılır mı menzile
Koşmak gerek
Ve hatta
Uçmak...

Sıyrılılı kederden içim
Nice oldu
Ufkunu griye boyamıyor artık güneş
Dođarken yıldızlar sığınarak Rabbine
Tenhaları içimin kalabalıklaşıyor

Sesler seslere
Dualar dualara karışırken
Seđirterek nazarlarını çakır bir bakış
Nakış nakış işliyor yıldızları yurduma
Duvarlarıma dağlarıma
Cođrafyam yeşeriyor
Nazlı edasıyla pirimin
Ve gölgem dinleniyor ruhunda sevdiđimin.

Şubat 2017

Esmâ Koçer Ayhan

Senden uzakta

Solgun bakışlarımız senden uzaklara bakıyor
Hazine dolu arazilerimizde ruhsuz bedenler
Coğrafyamız kimsesiz.

Yaman türküler mırıldanıyor insanlık
Develer sahipsiz
Bir patırtı kopuyor pazarlarda
Kim kiminle,
kim kimde belirsiz.
Kokular sardı dünyayı
Acı ,bed,edepsiz.

Tabiat tabiatına terslendi
Tersyüz oldu görünen ne varsa
İklimler hep ayaz
Güneş aynada kimsesiz.

Çalışıyor kamburu kurtlu ayyaşlar
Şarap gözlere çekilen mil
Gözleri bedenlerin âmâ
Yürekler ölü
Nefesler kirli
Yolcu unuttu yolu
Gidilen yollar habıs.

Eylül 2021

Esmâ Koçer Ayhan

Sensizliğin acısı

Gecenin hüznü kopardı yüreğimi
saldı feryadımı kimsesiz sabahlara
ayaz üşütür hayallerimi
yüreğimi kanatır o sözlerin

dökülür saçları ümitlerimin
ufkum sessizlik dokur
gelgitleri bitmez yitiklerimin
zaman üstüme inceden ezan okur

biçimsiz bakışların renginde kaybolmuşum
hilalin kancasında karanlıktayım
bir bedende kaybolup rüzgara savrulmuşum
ızdırap gömleğini satıversem ebedi

bakışlarım şaşkın,
ruhum tutsak ve yılgın
hiçliğin ortasında yokluğun pençesindeyim
kırılan yolların kırılan kollarında
sensizlik yarasının en derinindeyim

savruluyor her fikir, her düşünce, her oluş
sabrım çelik bir kalkan dokuyor fikrime
ölüm ki ilahi aşka varış
aşkım, hayatım, vuslatım
ya rab
sen ol sadece.

Ağustos 2015

Esmâ Koçer Ayhan

Sessizliğin ızdırabı

ses ver sesime ey
yalnızlık ruhuma inceden işlenir
her yanım sağır
her yanım dilsiz.
sustu içimdeki şehir
caddelerim boş
yüreğim fersiz.

kocaman dalgalar vurur yüreğime
yüreğim dağlara hasret
zirvesinde yamaçların
haykırsam içimdeki sessizliğe
kimsin diye.

göğsümde büyük bir boşluk
çekiliyor ruhum içine
boşlukta beliren gizli yol
çizer yollarımı kendi rengine.

Esmâ Koçer Ayhan

Sevgili Peygamberim

Gündüzüm gece sanki
dolunay yüzlü sevdiğim
herşey boşluga aktı
asılı kaldım
saçlarında hüznün
gözlerim seni arıyor
yoksun

Bilsen
içimin ne çok feryadı var
tenhalara sinmiş
bilsen
ne çok gözyaşı
ve
varlığına özlem
ne çok

Sevgili
ızdırabı giyen ruhuma
sensizlik en büyük yangın
dolaş ruhumu
dehlizlerde kaybolan nefsimin inat
dokun yüreğime
dinsin feryadı özlemimin

geceden sıyırıp düşlerimi
saçaklarında aşkın yıkanayım
doldurup hasretinle gönül tasımı
o güzel varlığına sunayım.

Esmâ Koçer Ayhan

Siyah pelerinli adam

Hüzün
Siyah pelerinli adam
Göründümü gölgesi uzaktan
Söner semada yıldızlar
Dökülür tek tek Aylan`ın saçlarından

Hüzün
Bir mangal dolusu ateş
Tutuşunca acılar
Ümrân`ın tebessümünü umursamadan
Yanar dünya
Kavrulur vicdan

Hüzün
Elinde asası
Filozofudur asrın
Kükredimi semadan
Saldımı ateşli bakışlarını
Ruhuna coğrafyanın
Lal olur yürekler
Gözyaşı selinde boğulur insan

Ve
Hüzün
Nefesi ateş kokan
Siyah pelerinli adam

Eylül 2016

Esmâ Koçer Ayhan

Sonsuza Hasret

dolu dolu yağan hüznün altında
sırılsıklam ruhum
gecennin gözleri alev alev
yakıyor ufuklarını düşlerin
sonsuz bir ahengin
garip pervanesiyim.

bir hortumun içine çekiliyor ruhum
yüreğim kısıkaça sıkışmışçasına çırpınıyor
beyhude geçen ömrün selası okunurken
rahmete dalar ruhum
sonsuz pervaneyim.

Esmâ Koçer Ayhan

Sultanım

Uzak mesafeler
Yolumuz uzun
Duam
Gönlüme sarılı bir beyaz hüzn
Gözümü kapatım
Gece gündüzün
Ravzana doğru akasım gelir

Uzağım
Hasretin tuzağında
Vuslat bir özlem hep otağımda
Ram olup nazarına
Dertli başımla
Nehirler gibi akasım gelir

Yoluna kurbanım
Gönül sultanım
Bağrı yaslı
Gözü yaşlı Yunus misali
Uçup dergahına konasım gelir.

Esmâ Koçer Ayhan

Tek mevsimlik nefes

Gündüzün tozlu raflarından geçiyorum
gözlerin kara kederini
pencerem ufka yakın
bacalarda sessizlik.
Minarelerin koynunda alev alıyor kuşlar
nüfustan bir er daha düşüyor
buram buram kokuyor
çehresi gölgelerin
ve
yürekleri bıçak açmıyor

Sessizlik ifşa edilmiyor
koylara düşen yağmur
sükutun simgesi
kara çehresiyle süzülüyor
acıya mahkum ayrılık
sokak aralarından
ateş düşüyor gözlerinden İbrahim'in
Azer her zamankinden daha hırslı
İbrahim'in içinde bin İbrahim.

Her dem düşmesede toprak
saçlarına asrın
ayaklanmasada her lahza laleler
karanlık çöktü zannetselerde
can verir yürek
tek mevsimlik nefesle secdede.

1999

Esma Koçer Ayhan

Umudum

Ömrümü ömrüne katıp
Yaslı başımı gömsem zamana
Usanıp vefasız yardan
Yaslansam vefanın mümbit bağına

Şözleri sır dudağı mühürlü yar
İstemem istemsiz bakışlarını
Ruhumu uçurup alışkanlıklardan
Boğmaktır umudum
Gamlı yasımı

Esmâ Koçer Ayhan

Varlığına Müptelayım

Sapsarı kesildi ruhum
kömür karası gözlerinde gecenin ışığı gördüm
rüyalara müptela duyguları
hiçliğe gömdüm
ayazında seherin
sessizliğe gömülen başımı
güneşe pervane eyleyip
deliye döndüm.

titreyen dağların
sessiz çığlıkları ey
şahidiyim ölümün
ve şahidiyim
ölümü öldüren sevdanın
kanayan yüreklerin,
gözü arş a dikilen duaların esiriyim hey.

gecem,gündüzüm
yazım,ayazım
zemheride yakan güneşim
varlığına müptelayım
aşkınla divane
bu viraneden firardayım ey.

Esmâ Koçer Ayhan

Yorulдум

Yorulдум
Arsız kayalıklara
Dipsiz uçurumlara
Saldığım sese
Aksi seda bulamamaktan yorulдум

Yorulдум
Kıvrak bakışlarda
Hakikati cımbızlamaktan
Sözlerimin çıkmazlarda solmasından
Yorulдум

Kapattım tüm kapılarımı
Toprağa ram olan ruhumun
Eyvallah demeye takati yok
Küskün edalara
Dargın gülüşlere
Neden diyecek mecalim yok

Gönlüm yorgun
Hasretim
Dağlara
Kimsesiz
Sessiz
İlahi sedanın çınlattığı
Tabiatın
Allah diye inlediği
O muhteşem dağlara.

Eylül 2016

Esmâ Koçer Ayhan

Yusuf ile züleyha

Tuzağa düşmüş bir fikrin
Sancısını taşıyorum
Gülünce gözleri züleyhanın
Yusuf sırtını dönüyor
Her eylem bir güneş doğurmaliyken
Güneş perdeler arkasında deliriyor

Çapraz sorguda mahremiyet
Yaram gözyaşı sızdırıyor
Karardı gökyüzü
Ruhum ayazda üşüyor

Çatlıyor beynim
Nice gülüşüne aldanıp yusufun
Bitirdi züleyhayı yüreğim
Bitti dünyadan kaam alacak nem varsa
Bitti züleyha
Bitirdi yusufum.

Eylül 2016

Esmâ Koçer Ayhan

Zaman

Zaman;
sisler arasında durmadan koşuyor
miyoplu gözlerle onu yakaladığımı sanıyorum
öylesine hırçın ve acımasızki
kararan gönlümde,beni sevdiğini
ona yetişmemi arzuladığını sanıyorum

Zaman;
uçsuz bucaksız bir arazide
sallıyor tırpanını
saçları dalga dalga savruluyor rüzgarda
beni görmesini arzulamadığım bir boşlukta
güzelliğine hayran bakışlarla,ahengini izliyorum
ve savuruyor beni Arş'a
beyhude çığlıklar arasında.

Zaman!
geleceğini ummadığım ümitlerimi
beni bulmasını arzulamadığım
üşüten ızdırapları getiriyor bana

Zaman!
hem varım, hem yokum
gözlerimin ışığı ve sisli perdesi
yücelikten hiçliğe hiçlikten yüceliğe
ruhuma kavisler çizen
yaşa harab ol diyen,
ömrümü feryada boğandır zaman.

2014

Esmâ Koçer Ayhan